

omtalte i Gaar, og som ikke kan bestrides fra nogen Side, at selv det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har gennem sin Stemmeafgivning for Valutaordningen været med til at søge Raad og Støtte hos Dollarens Fyrster gennem Optagelse af Valutakrediten og Valutalaanet; jeg tror derfor, vi skal tale lidt sagte om, hvor man har sin Sympati, og hvor man hører hjemme med sin Støtte. Det kunde imidlertid interessere mig at høre lidt nærmere om den tredje Faktor, det ærede Medlem stillede op mod Wall Street og Moskva, nemlig Interesséfællesskab mellem Kapital og Arbejde. Jeg forsøgte forgæves at faa fat paa Kærnen deri, og jeg synes oprigtigt talt, at den megen Interesse for dette Interesséfællesskab, der nu skulde gøre sig gældende og udvikle sig saa stærkt rundt om, var nok saa godt Udtryk for Blanding af Filosofi, Lyrik o. s. v. som det, jeg fremførte.

Udbyttedelingen, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nu har slaaet sig paa, er ikke en Lovgivningssag. Vi har Interesse for dette Spørgsmaal, som vi har Interesse for, al Udvikling af social Art i Erhvervslivet; men det forekommer mig, at man med fuld saa stor Føje kunde begynde at lovgive om Akkordsystem, om Lønssystem, om Indførelse af Taylorsystemet, Lønning efter videnskabeligt førte Beregninger o. s. v. som om Udbyttedeling, ja, maaske endnu bedre, for Udbyttedelingen er et saare sensibelt Problem, og jeg kan godt slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for Venstre før fremhævede, at det netop i den Bog, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard omtalte, Hr. Mørups Pjece, er fremhævet meget stærkt, at en absolut Betingelse for, at Udbyttedelingssystemet skal kunne udvikle sig og trives, er, at Lovgivningen holder sig borte herfra.

I øvrigt tilsagde det radikale Parti gennem det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sin store Sympati for Aanden i Regeringens Lovforslag. Der var ingen Ende paa Sympatien og Støtten og Taknemmeligheden over, at det var kommet frem; blot selve Lovforslagets Gennemførelse vilde man ikke være med til. Man er snart ved at have Medfølelse med den højtærede Regering for al den Sympati, der strømmer den i Møde fra radikal Side; navnlig naar man læser Dagbladet „Politiken“'s ledende Artikel, saaledes som den fremtræder i Dag, vil man se, at det er en kolossal stærk Sympati, den er lige ved at dræbe Socialdemokratiet af lutter Velvillie og Overlegenhed og Trang til Støtte og Trang til at se denne Regering udfolde sig

i sin fulde Livskraft og Dygtighed. Jeg tvivler da heller ikke om, at den højtærede Regering en skønne Dag vil miste Livet som Følge af disse stærke Følelser fra radikal Side.

Med dette ejendommelige Samarbejde for Øje vil jeg blot gøre den Bemærkning, at alle de Venligheder og alt det, som i sin Tid blev os til Del i vort Samarbejde med Venstres Parti, stiller sig paa en ganske mærkelig Baggrund, naar man nu ser, hvorledes det intime Samarbejde, navnlig ved Byrådsvalgene, men ogsaa i den daglige Pressekampagne, forener disse to harmoniske og glimrende samarbejdende Partier, de Radikale og Socialdemokratiet; men det er muligt, vi snart kan faa Lejlighed til at tale nærmere om denne Sag, jeg skal blot lige berøre det i denne Forbindelse. Jeg vil blot sige, at det maa være lidt tungt for det ærede Medlem Hr. Lundberg at se sin stærke Tillid til den radikale Medhjælp svigte i den Grad; hans Glæde i Randers, som vi nylig hørte omtale fra dette Sted, har i Sandhed været for tidlig og forhastet.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde i Slutningen af det Afsnit af sin Tale, som vedrørte min Ringhed, at mine Eksempler udefra paa uheldige Virkninger af Bedriftsraadssystemet var omhyggeligt valgt fra Steder, hvor Kommunismen var trængt igennem og havde kunnet ødelægge denne Bevægelse. Jeg fremdrog Erfaringer fra alle de Lande, som i det hele taget har Bedriftsraad enten ved Lov eller paa anden Maade, og derfor kan man ikke sige, at jeg omhyggeligt har udvalgt nogle; men at Bedriftsraadenes Fiasko og daarlige Resultat er en Kendsgerning, er en helt anden Sag. Det forekommer mig egentlig ikke, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Vurdering af Bedriftsraadene var stort bedre, det var en ganske sønderlemmende Kritik, han rettede mod Bedriftsraadene og hele det System, som ligger bag, og dermed er vi i Virkeligheden enige i denne Sag. I Stedet for at støtte Regeringen, i Stedet for at opfylde det ærede Medlem Hr. Lundbergs glade Forventninger foretrak imidlertid den trofaste allierede, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, et Sporskifte, som han kaldte det, et af disse Sporskifter, som han foretager med stor Dygtighed, og som sendte ham og hans Teorier og Meninger ud i den store Taage, hvori al Radikalisme begynder og ender.

Til den højtærede Socialminister vil jeg gerne rette nogle Bemærkninger og anstille nogle Betragtninger i Anledning af det, han fremførte. Ministeren begyndte med